

TEATR POWSZECHNY

im. Jana Kochanowskiego www.teatr.radom.pl

REPERTUAR

2010

WOKÓŁ TEATRU

REPERTUAR 2010 / duża scena

Awantura o Basię
Carmen Latina
Hiob
Iwona, księżniczka Burgunda
Mayday
Piaf
Prywatna klinika
Romeo i Julia
Skrzypek na dachu
Tajemniczy ogród
Wujaszek Wania
Zimny prysznic

Oprócz propozycji repertuarowych, zachęcamy Państwa do korzystania z naszej oferty „okołoteatralnej”. Chcielibyśmy bardzo, żeby nasze propozycje dla Państwa były jak najciekawsze i obejmowały jak najszerszy krąg odbiorców, dlatego od dwóch lat – oprócz codziennej działalności - Teatr Powszechny organizuje niecodzienne cykle spotkań z literaturą...

Dzieciom i ich opiekunom proponujemy **Bajkowe niedziele**, które odbywają się regularnie w każdą ostatnią niedzielę miesiąca o godz. 12.00. W trakcie Bajkowych niedziel czytamy najpiękniejsze bajki, baśnie i legendy, a także pokazujemy dzieciakom teatr od kulis i opowiadamy o naszej pracy.

W każdą pierwszą niedzielę miesiąca w samo południe zapraszamy na **Czytania poezji, podczas których** w kameralnej atmosferze, przy ciasteczkach i filiżance herbaty, staramy się oderwać Państwa od przyziemnych spraw, próbujemy sprawić, byście zapomnieli o kłopotach i na chwilę (razem z nami) przenieśli się w miejsce poza czasem - do przepelnionej poezją krainy łagodności...

Czytania świata to z kolei cykl spotkań ze współczesną dramaturgią. W każdy drugi poniedziałek miesiąca o godz. 18.00 proponujemy Państwu wspólną lekturę najnowszych tekstów dramatycznych – sztuk godnych uwagi, poruszających intrygujące, często kontrowersyjne tematy. Tradycją spotkań są dyskusje publiczności z aktorami na temat przeczytanego tekstu. Do udziału w tych rozmowach zapraszamy psychologa, który – odnosząc się do problemów zawartych w czytanej dramacie – objaśnia motywacje postaci i pomaga zrozumieć złożoność ludzkiej psychiki.

Ponadto dla wszystkich młodych ludzi, którzy chcą sprawdzić się na scenie, zyskać odwagę w pokazywaniu się przed publicznością organizujemy **warsztaty teatralne**. Celem warsztatów jest nie tylko przybliżenie podstaw pracy aktorskiej, ale także otwarcie i uwrażliwienie młodzieży na kontakt z drugim człowiekiem, integracja, nauka autoprezentacji, rozwijanie wyobraźni. Zajęcia prowadzi Janusz Łagodziński - aktor i reżyser z bogatym doświadczeniem teatralnym i pedagogicznym.

Będzie nam miło, jeśli zechcecie Państwo przyjąć nasze zaproszenie i zająćcie do Teatru Powszechnego nie tylko przy okazji spektakli. Jak zawsze, będziecie Państwo dla nas najmiłszymi gośćmi!
Serdecznie zapraszamy!

Wstęp na wszystkie spotkania wolny.

Obowiązuje wcześniejsza rezerwacja miejsc.
tel: 048 384 53 22, sms: 604 56 64 06
e-mail: bilety@teatr.radom.pl

Nie brakuje w przedstawieniu scen pięknych, zabawnych (gra w ciuciubabkę), wzruszających (śmierć Walickiego). Jest też jedna, najpyszniejsza: taniec babci Tańskiej i Walickiego. Po prostu majstersztyk. Bravo!

Krystyna Kasińska
„Miesięcznik Prowincjonalny” 2/2009
marzec – kwiecień 2009

„Awantura o Basię” podoba się i dużym, i małym widzom. (...) Ta opowieść dla dzieci i dorosłych zrobiona jest świetnie i bardzo pomysłowo. Warto wybrać się na to przedstawienie.

Barbara Koś
„Echo Dnia”
2.03.2009 r.

czas trwania: 120 min. (1 przerwa)

AWANTURA O BASIĘ

foto: K. Strużniński

Kornel Makuszyński AWANTURA O BASIĘ

adaptacja i reżyseria Cezary Domagała
scenografia i kostiumy Sławomir Smolorz
muzyka Wojciech Sanocki
choreografia Zofia Rudnicka
obsada Izabela Brejtkop-Fraćzek
Danuta Dolecka, Iwona Pieniążek
Agnieszka Wilkosz, Patrycja Żywert
Michał Górski, Piotr Kondrat, Adam
Konowski (gościnnie), Wojciech
Ługowski, Adam Młynarczyk, Jarosław
Rabenda, Wojciech Wachuda
oraz Zuzanna Czmiel, Marta Kowalczyk
Kaja Starck, Julia Zajac, Karolina Łochowska
Katarzyna Łochowska, Aleksandra Wójciga
Karolina Wójciga

Chwytająca za serce historia małej dziewczynki, która po śmierci matki zostaje wysłana pociągiem do nieznanych opiekunów. Za sprawą drobnego wypadku dochodzi do totalnego zamieszania. W czyje ręce trafi Basia? Jak potoczą się jej losy? „Awantura o Basię” to świetnie zrealizowany spektakl z pięknymi piosenkami, który potwierdza stara jak świat prawdę, że warto dawać dobro innym, że miłość rodzi miłość. I że los każdego z nas zapisany jest gdzieś w gwiazdach...

ak

Stewart Trotter Callum McLeod

CARMEN *Latina*

przekład Elżbieta Woźniak
 polskie teksty piosenek Andrzej Ozga
 reżyseria Tomasz Dutkiewicz
 scenografia Wojciech Stefaniański
 opracowanie muzyczne Grzegorz Jabłoński
 choreografia Sylwia Adamowicz
 kostiumy Ewa Gdowiak
 reżyseria świateł Olaf Tryzna
 obsada Marta Wiejak (gościnnie), Magdalena Pawelec/Patrycja Zywert, Izabela Sawa (gościnnie), Honorata Witańska (gościnnie), Piotr Bumaj (gościnnie), Michał Górski, Grzegorz Pacanowski (gościnnie), Jarosław Rabenda, Łukasz Taliak (gościnnie), Wojciech Wachuda, Marcin Wójtowicz (gościnnie), Joanna Jędrejek, Magdalena Witczak, Przemysław Bosek Krzysztof Chudzicki, Robert Mazurek, Krzysztof Parda oraz Sabina Langner, Anna Janikowska
 Anna Sasiadek, Małgorzata Dzubuk
 Tatiana Bernat, Artur Bieńkowski, Błażej Ciszek, Piotr Nawrocki

Callum McLeod i Stewart Trotter, twórcy musicalowej wersji słynnej opery Bizeta, po radomskiej premierze byli zachwyceni. Spektakl urzeka dynamizmem, świeżością, pasją i młodzieńczą energią odtwórców głównych ról oraz muzyką i scenografią. Sama Carmen jest piękna, trochę beczelna i wyzywająca, czyli taka jak powinna być ponadczasowa femme fatale. (...) Tego spektaklu nie można przegapić!

Anna Dreła
 „OK! Magazyn” lipiec – sierpień 2010

Wydarzenie jest autentyczne. (...) Na scenie wita nas fantastyczna scenografia Wojciecha Stefaniańskiego: schody, podesty, ażury, nic z ciężaru!, wszystko rozświetlone, rozjarzone, mieniące się. Zaraz zawiruje obrotówka... Reżyser, Tomasz Dutkiewicz, nie pozwala ani na chwilę wytchnienia! Sceny zmieniają się jak w kalejdoskopie, tempo jest brawurowe.

„Powszechny” odważył się na wielką rzecz. Prapremiera polska musicalu, który święcił już triumfy w innych krajach Europy, to nie błahostka. I wszystko się udało. Namaszczony mistrzowską operą Bizeta radomski musical „Carmen Latina” ma to, co potrzebne musicalowi: dobrą reżyserię, wspaniałe układy choreograficzne, doskonałą muzykę. I oczywiście porywającą grę aktorów, którzy płynnie łączą partie mówione i wokalne, zgrabnie i równo poruszając się w rytm muzyki. Zatem owacja publiczności jest w pełni zasłużona. A obecni na premierze autorzy musicalu, Stewart Trotter i Callum McLeod stwierdzili po przedstawieniu: absolutnie fantastyczne! To najlepsza z dotychczasowych inscenizacji naszej sztuki! Wierzę, że (...) „Carmen Latina” stanie się w pełni zasłużonym „absolutnie fantastycznym” hitem nowego sezonu.

Barbara Koś
 „Echo Dnia”, 22.06.2010 r.

(...) „Carmen Latina” to dynamiczny, młodzieńczy i świeży musical. Na uznanie zasługują liczne pomysły choreograficzne oraz muzyczne aranżacje znanych arii. (...) Zespół jest największą zaletą radomskiej produkcji. Prym wiedeł Marta Wiejak jako Carmen. Nie sposób oderwać od niej oczu. (...) Efekt końcowy tego przedsięwzięcia? Owacje na stojąco, co oznacza tylko jedno: „Carmen Latina” z pewnością święcić będzie triumfy oglądalności!

Iluzjard Klimczak, Marta Odziemiek
 „Iluzjard Teatralny” 3.07.2010 r.

czas trwania 2 godz. (z przerwą)

CARMEN *Lalina*

SKRZYPEK NA DĄCSU

HIJOB

na podstawie Księgi Hioba
w przekładzie Czesława Miłosza

adaptacja i reżyseria Krzysztof Babicki
scenografia Marek Braun
kostiumy Barbara Wołoszuk
muzyka Marek Kuczyński
światła Olaf Tryzna
obsada Honorata Witańska (gościnnie)
Patrycja Zywert, Ryszard Jabłoński (gościnnie)
Adam Konowski (gościnnie), Juliusz
M. Kubiak (gościnnie), Wojciech Ługowski
Krzysztof Prałat, Jarosław Rabenda
Wojciech Wachuda, Maciej Zacharzewski

Przyznam, że to najdziwniejszy spektakl, jaki ostatnio obejrzałam. Niełatwy, ale dobrze zrobiony. Prosta, przemawiająca do wyobraźni scenografia (M. Braun), „podbijana” grą światła (O. Tryzna), rewelacyjna muzyka (M. Kuczyński), dobre tempo akcji i wiele pomysłów scenicznych...

Krystyna Kasińska
"Miesięcznik Prowincjonalny" 5/2009
22.10.2009 r.

for K. Strudziński

Do stworzenia przedstawienia zaproszono wytrawnego reżysera, specjalistę od dramatów metafizycznych, Krzysztofa Babickiego. I trzeba podkreślić, że był to błogosławiony zamysł.

(...) Reżyser prowokuje nas do myślenia o bohaterach jako o postaciach uniwersalnych i współczesnych. Rozpoznajemy w adwersarzach Hioba ludzi nam znanych chociażby z popularnych filmów czy seriali, postaci o określonych gustach, nawykach i systemach wartości, cieszących się powodzeniem i dobrobytem, czyli przyziemnym szczęściem.

Zbigniew Wieczorek
„Gazeta Wyborcza” – Radom
9.10.2009 r.

czas trwania 75 min. (bez przerwy)

Adaptacja jednej z najbardziej tajemniczych ksiąg Starego Testamentu w pięknym poetyckim przekładzie Czesława Miłosza. Krzysztof Babicki, reżyser spektaklu, postanowił przenieść historię Hioba w czasy współczesne, by opowiedzieć o młodych ludziach sukcesu, którym nagle odmienia się życie, którzy muszą na nowo odnaleźć sens. Niestety każde im zatrzymać się w wyścigu, by nauczyć się tego, co ważne. By inaczej spojrzeć na swoje życie i zmierzyć się z samym sobą...

Opowieść o Hiobie to przede wszystkim rzecz o wierności idealom, próbie wobec której każdy z nas staje w swoim życiu wielokrotnie. Historia Hioba pokazuje, że wszystko, co zdarza się w naszym życiu, decyduje o jego dalszym biegu, że każdego dnia może odwrócić się nasza karta. Los Hioba to los każdego z nas...

ak

IX

Międzynarodowy Festiwal Gombrowiczowski

16-21.10.2010 r.

16 SOB > 17 PON Barfotaupproret

[Rewolucja na bosaka]

- reż. Carina Ehrenholm

Turteatern/Sztokholm (Szwecja) SCENA KAMERALNA

16 SOB > 19.00 Iwona, księżniczka Burgunda

- reż. Szabó Máté

Teatr Powszechny im. Jana Kochanowskiego/Radom DUŻA SCENA

17 ND > 19.30 Iwona, księżniczka Burgunda

- reż. Marian Pecko

Opolski Teatr Lalki i Aktora im. A. Smolki SCENA KAMERALNA

17 ND > 19.00 Trans-Atlantyk

- reż. Adrian Blanco

Teatro Nacional Cervantes/Buenos Aires (Argentyna)

DUŻA SCENA

18 PN > 18.00 Iwona, księżniczka Burgunda

- reż. József Czajlik

Štátne Divadlo/Košice (Słowacja) DUŻA SCENA

19 WT > 18.00 Iwona, księżniczka Burgunda

- reż. Keresztes Atilla

Teatr Śląski im. S. Wyspiańskiego/Katowice DUŻA SCENA

20 ŚR > 18.00 Ferdynand

- reż. Erik Holmström

Turteatern/Sztokholm (Szwecja) DUŻA SCENA

21 CZ > 19.00 Iwona, księżniczka Burgunda

- reż. Bocsardi László

Teatrul Tamási Aron /Sfântu Gheorghe (Rumunia) DUŻA SCENA

+ IMPREZY TOWARZYSZĄCE

16-21.10.2010 Używanie Gombrowicza, czyli co robimy z klasykami?

- dyskusja z udziałem prof. Jerzego Jarzębskiego, Kazimierzy Szuczki, Andersa Bødegarda, Jean-Pierre Salgasa, Mariana Bieleckiego i Piotra Kłoczowskiego - Muzeum Witolda Gombrowicza we Wsoli (bezpłatny dojazd autobusem ITS Michalczewski sprzed Teatru - godz. 11.15)

16-21.10.2010 Biesiada u hrabiny Kotłubaj Teatr IMKA - reż. Grzegorz Wiśniewski, czytanie tekstu z udziałem, m.in. Anny Polony Tomasz Karolaka, Jerzego Treli - DUŻA SCENA

Dofinansowano ze środków Urzędu Miasta Radomia oraz Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Partner festiwalu

 MAZOWIECKA
SPÓŁSTWA GAZDOWICTWA

duża scena / REPERTUAR 2010

Witold Gombrowicz

IWONA KSIĘŻNICZKA BURGUNDA

reżyseria Szabó Máté

scenografia Csik György

choreografia Sylwia Adamowicz

obsada Danuta Dolecka, Joanna Jędrzej, Karolina Michałk Iwona Pieniążek, Marta Marianna Gortych (gościnnie), Krzysztof Chudziński, Piotr Kondrat, Janusz Łagodziński Wojciech Ługowski Adam Młynarczyk, Krzysztof Prałat, Jarosław Rabenda Wojciech Wachuda

Iwona to istota prześwietlająca, szczerze zwierciadło otoczenia. Można podejrzewać, że odbity obraz jest do pewnego stopnia efektem jej manipulacji. (...) Wydaje się, jakby ludzkie ograniczenia dla niej nie istniały. Jakby chciała, by te granice dla niej stawały się niewidoczne. Jakby cała jej niewykorzystana energia koncentrowała się tylko na tym. Jej niewidzialna siła obraca wszystko w proch. Jest niebezpieczna i straszna. Bolesna i naga. Nieskończenie szczerą. Szczerą do granic możliwości.

(z notatek reżysera; przekład M. Sagata)

Reżyser spektaklu Máté Szabó postanowił akcję „Iwony” umieścić w Nibylandii, czymś na kształt kolorowego wesołego miasteczka, gdzie wszyscy są uśmiechnięci, zadowoleni i szczęśliwi, gdzie żyje się miło i bezstresowo. Nagle w tym idyllicznym świecie pojawia się Iwona, osoba z „zupełnie innej bajki”. Wprowadza niebezpieczny zamęt... Dlaczego jest tak cicha? Dlaczego wydaje się być przerażona? Jak zachowa się kolorowy świat z pocztówki, gdy pojawi się lustro, które obnaży jego wewnętrzną pustkę?

fot. z prób M. Stradziński

IWONA KSIĘŻNICZKA BURGUNDA

Ray Cooney

MAYDAY

(Run for your Wife)

przekład Elżbieta Woźniak
reżyseria Andrzej Zaorski
scenografia Jerzy Rudzki
obsada Joanna Jędrejek
Iwona Pieniążek
Krzysztof Krupiński (gościnnie)
Włodzimierz Mancewicz
Robert Ostolski (gościnnie)
Krzysztof Pralut, Jarosław Rabenda

Główny bohater:

Jan Kowalski.

Zawód: Taksówkarz.

Stan cywilny: żona Maria,
żona Barbara.

Diagnoza: Kłopoty!

Niezwykłe zbiegi okoliczności,

dwie kochające żony,

homoseksualista i w dodatku

dwóch inspektorów policji

- to za dużo, nawet jak na
taksówkarza.

Jak poradzi sobie Jan

Kowalski? Takiej dawki

humoru nie

można przegapić!

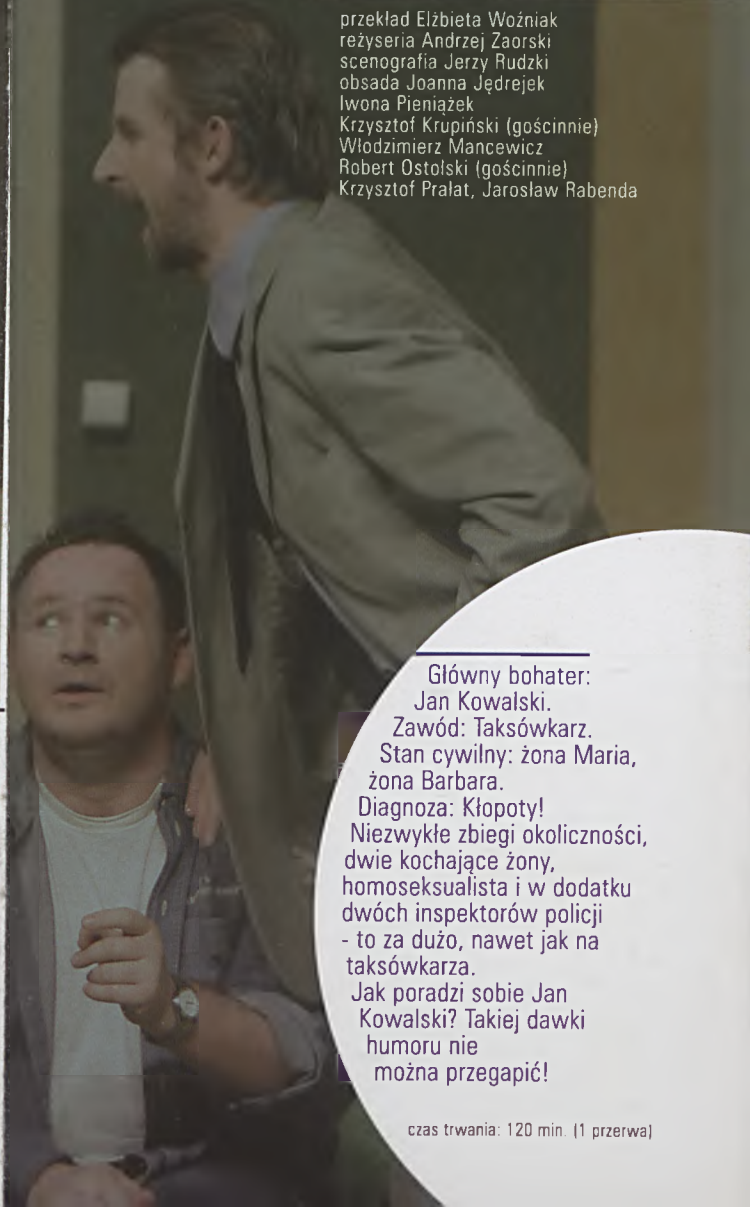
czas trwania: 120 min. (1 przerwa)

Kolejne minuty spektaklu przynoszą nowe postaci i coraz to bardziej humorystyczne intrygi (...) i widz niepostrzeżenie zostaje wciągnięty w sprawy bohaterów, przygniatanych narastającymi w zawrotnym tempie kłopotami, które rozśmieszają do łez. Zastanawiam się, który z aktorów zagrał najlepiej. Chyba nie da się odpowiedzieć jednoznacznie, bo każdy z nich stworzył niepowtarzalną kreację.

Monika Firlej
„Gazeta Wyborcza” – Radom
2.01.2008 r.

MAYDAY

Dot. D. Rejus

Pam Gems

PIAF

przekład Jerzy Zagórski
 opracowanie tekstu, przekład piosenek Andrzej Ozga
 reżyseria Tomasz Dutkiewicz
 scenografia Wojciech Stefaniak
 kostiumy Zofia de Ines-Lewczuk
 opracowanie muzyczne Grzegorz Jabłoński
 światła Olaf Tryzna
 obsada Katarzyna Jamróz (gościennie), Izabela Brejtkop-
 -Frączek, Danuta Dolecka, Joanna Jędrejek, Iwona
 Pieniżek, Ewa Trochim, Agnieszka Wilkosz, Honorata
 Witańska (gościennie), Patrycja Zywert, Michał Górski
 Piotr Kondrat, Adam Konowski (gościennie), Juliusz
 M. Kubiak (gościennie), Janusz Łagodziński, Wojciech
 Ługowski, Włodzimierz Mancewicz, Adam Młynarczyk
 Krzysztof Prałat, Jarosław Rabenda, Aleksander
 Trąbczyński (gościennie), Wojciech Wachuda
 Maciej Zacharzewski
 oraz Monika Czapla, Paulina Jablonka, Teresa Kowalik, Paulina
 Kozakiewicz, Kornelia Szczurowska, Filip Pikalski

fot. P. Goliat

Przedstawienie obejrzałam dwukrotnie i chętnie pójdę jeszcze raz. (...) Zawrotne tempo akcji i szybkie zmiany planów scenicznych, na których prawie jak w kalejdoskopie pojawiają się wciąż nowi bohaterowie (często całe tłumy) sprawiają, że trzy godziny mijają w okamgnieniu. Do tego mamy najpiękniejsze piosenki Edith Piaf, kilka świetnych scen, czasem zabawnych, czasem wzruszających i pomysłowy finał. Czegóż chcieć więcej?

(...) Katarzyna Jamróz w roli Piaf zaskoczyła mnie skalą warsztatu aktorskiego. A przecież Piaf przypomina średnio, jest urodziwa i ma inną barwę głosu. Tyle że Jamróz nie próbuje nawet udawać Piaf, ona ją tylko (?) gra. Ale za to jak! Bywa i zadziorna, i wulgarna, i czuła, nawet wredna. Jest taka scena, kiedy chora Piaf śpiewa - prawdziwy aktorski majstersztyk. A kiedy z ciemnej przestrzeni sceny punktowiec wydobywa sylwetkę śpiewającej piosenkarki, trudno się oprzeć magii teatru i nie ulec wrażeniu, że Edith Piaf ożyła... Naprawdę brakuje mi słów, aby opisać urodę tego spektaklu, więc jedynie zachęcam zarliwie do jego obejrzenia.

Krzysztof Kasimierz
 "Miesięcznik Promocyjny" 3/2009
 22.10.2009 r.

czas trwania: 150 min. (1 przerwa)

O Edith Piaf pisano, że mówiła sercem, że była artystką totalną, najbardziej zdumiewającym zjawiskiem music-hallu. Jej głos wznosił się jak ukośny promień słońca nad migotliwymi falami Sekwany. Jak nikt inny śpiewała o miłości i samotnej rozpacz, o nieszczęściu i zdradzie. Spektakl jest opowieścią drodze, jaką musiała przejść, zanim zawędrowała na szczyt, o cenie, jaką przyszło jej zapłacić za sukces, o niekończącej się pogoni za miłością i szczęściem. W przedstawieniu usłyszymy najpiękniejsze i najbardziej znane piosenki z repertuaru Piaf.

John Chapman, Dave Freeman

PRYWATNA KLINIKA (Key for Two)

przekład Elżbieta Woźniak
 reżyseria Jerzy Bończak
 scenografia Klaudia Solarz
 kostiumy Ewa Borowik
 obsada Joanna Jędrejek, Katarzyna Słomska (gościennie)
 Iwona Pieniżek, Ewa Trochim
 Jerzy Bończak (gościennie)
 Krzysztof Prałat
 Jarosław Rabenda

Pomieszenie mężów, żon, kochanek i kochanków, nagromadzenie absurdów i nieprawdopodobnych wręcz sytuacji, wspaniałe role z Jerzym Bończakiem na czele, a potem brawa i owacje na stojąco. Ufff! Trzeba nie lada bystrości, by połączyć się w tej towarzysko-seksualnej układance. To w skrócie „Prywatna klinika”. Jeśli dodać, że zrobiona jest przez fachowca i zagrana profesjonalnie, ręce same składają się do oklasków.

(...) Choć poziom gry jest wyrównany, są w przedstawieniu dwie aktorskie perły. To głupawa żona Gordona, Magda, grana przez Katarzynę Słomską i alkoholik Ryszard, mąż Anny – w tę postać wcielił się Jerzy Bończak. Scena z futrzanym kołnierzem z lisa nie ma sobie równych.

Barbara Koś
 „Echo Dnia”
 16.06.2008 r.

czas trwania: 120 min. (1 przerwa)

Pewnego dnia w mieszkaniu Harriet, atrakcyjnej kobiety w średnim wieku, powstaje niezwykle zamieszanie z udziałem jej kochanków, ich żon, jej najlepszej przyjaciółki i byłego męża. A początkowo poważne tarapaty zamieniają się w splot arcydowcipnych sytuacji toczących się w zawrotnym tempie.

„Prywatna klinika” kojarzy się oczywiście ze środowiskiem medycznym. Na szczęście jednak sytuacja w naszej klinice wygląda zdecydowanie mniej poważnie niż w prawdziwej służbie zdrowia, a leczenie jest bezbolesne, przyjemne i... bardzo skuteczne.

William Shakespeare

Romeo i Julia (Romeo and Juliet)

przekład Stanisław Barańczak
 reżyseria Katarzyna Deszcz
 scenografia Andrzej Sadowski
 kostiumy Anna Sekula
 choreografia Joanna Semeńczuk
 muzyka Grzegorz Turnau
 światła Olaf Tryzna
 obsada Aleksandra Bednarz (gościnnie), Izabela Brejtkop-Frączek
 Agnieszka Wilkosz, Krzysztof Chudzicki, Ryszard Jabłoński
 (gościnnie), Adam Konowalski (gościnnie), Juliusz M. Kubiak
 (gościnnie), Włodzimierz Mancewicz, Adam Młynarczyk
 Krzysztof Prałat, Janusz Łagodziński, Kamil Woźniak (gościnnie)
 Maciej Zacharzewski

śpiew Jaga Wrońska (gościnnie), Wojciech Wachyda
 fortepian - Jarosław Hanik, wiolonczela - Michał Swistak

foto: K. Straziński

Bardzo malowniczy spektakl z piękną muzyką Grzegorza Turnau (...)

Krzyszna Kasinska

„Miesięcznik Prowincjonalny” nr 1/2010

„Romeo i Julia” w reżyserii Katarzyny Deszcz to spektakl skomponowany z artystycznym rozmachem i teatralną odwagą. A co więcej - to kolejna ciekawa propozycja w radomskim repertuarze.

Paulina Borek Ofiana

Teatrnia Radom

14 lutego 2010 r.

Rodziny dramatu bez słów rozgrywający się na naszych oczach stanowi autentyczne odkrycie reżyserskie Katarzyny Deszcz i dla tego psychologicznego thrilleru warto było podjąć jeszcze jedną przygodę z Szekspirem.

Zbigniew Wierczerek

„Gazeta Wyborcza”

14.01.2010 r.

Przedstawienie „Romeo i Julia” jest dobrze zagrane, klarowne, dynamiczne - nie ma w nim ani jednej minuty dłuższej i wydobywa całą siłę szekspirowskiego dramatu.

Barbara Rak

„Echo Dnia”

4.01.2010 r.

czas trwania: 150 min (1 przerwa)

Najsłynniejsza w dziejach światowej literatury opowieść o wielkiej miłości. O miłości ponad czasem. O miłości, która dotyka śmierci.

Przełom lat 50-tych i 60-tych XX w., okres burzliwych zmian obyczajowych, myślowych, pokoleniowych. Romeo i Julia to dwójka nastolatków. Zwyczajni młodzi ludzie, którzy czasem trochę się nudzą. I nagle spada na nich grom. Miłość. Tak wielka, że zapiera dech. Odbiera resztę nastoletniego rozsądku. Czas przyspiesza. Nie ma go na przemyślenia, spojrzenie z dystansu, słuchanie rad starszych. Życie wymyka się spod kontroli. Nic już nie będzie jak dawniej...

Oryginalna interpretacja znanego dramatu, spektakl z pięknymi sonetami Williama Shakespeare'a, do których muzykę napisał lubiany krakowski artysta Grzegorz Turnau.

Joseph Stein, Jerry Bock, Sheldon Harnick

SKRZYPEK NA DACHU

(Fiddler on the Roof)

przekład Antoni Marianowicz

reżyseria Maciej Korwin

scenografia Jerzy Rudzki

kierownictwo muzyczne Jerzy Kluzowicz

choreografia Joanna Semeńczuk

obsada Izabela Brejtkop-Frączek, Danuta Dolecka, Joanna Jędrejek

Magdalena Pawelec, Iwona Pieniążek, Ewa Trochim, Agnieszka

Wilkosz, Magdalena Witczak, Patrycja Zywert, Przemysław Bosek

Wojciech Cygan (gościnnie), Michał Górski, Adam Konowalski

(gościnnie), Maciej Zacharzewski, Wojciech Ługowski, Włodzimierz

Mancewicz, Adam Młynarczyk, Grzegorz Pacanowski (gościnnie)

Jarosław Rabenda, Witold Szulc (gościnnie), Wojciech Wachuda

Juliusz M. Kubiak (gościnnie)

oraz mieszkańcy Anatewki

| SKRZYPEK NA DACHU

„Skrzypek na dachu” zrealizowany w Teatrze Powszechnym w Radomiu (...) jest spektaklem skazanym... na sukces. Tak dobrze dawno nie było

Paweł Wiech
„Dziennik Teatralny” – Łódź
17.03.2009 r.

Zespół jest dobrze rozśpiewany i ześpiewany. Nie brak pięknie wymyślonych scen, przede wszystkim zbiorowych (np. odwiedziny ducha babki, scena w karczmie), a tancerze naprawdę dobrze tańczą i kozaka, i taniec z butelkami. Scenografia (Jerzy Rudzki) jest nie tylko malownicza, choć przecież umowna (śliczny księżyc!), ale również funkcjonalna, więc wieś Anatewka błyskawicznie zmienia się w razie konieczności w stajnię, dom, karczmę lub dworcowy peron. No i to znakomite tempo! Od czasu czterogodzinnego „Króla Leara” to najdłuższe w naszym teatrze przedstawienie, ale tym razem bez chwili dłużyzny, co jest niewątpliwą zasługą reżysera Macieja Korwina.

Myszę, że po długim okresie posuchy mamy w Radomiu hit teatralny. I to nie tylko dlatego, że „Skrzypek na dachu” jest samograjem. O czym, polecając obejrzenie spektaklu, „donoszę” z przyjemnością.

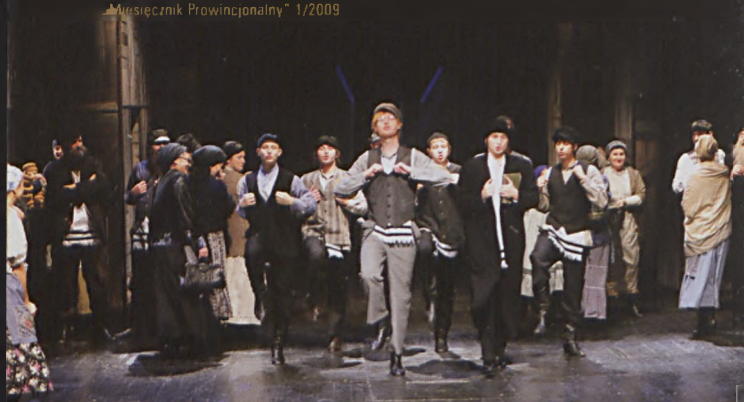
Krystyna Kasińska
„Miesięcznik Prowincjonalny” 1/2009

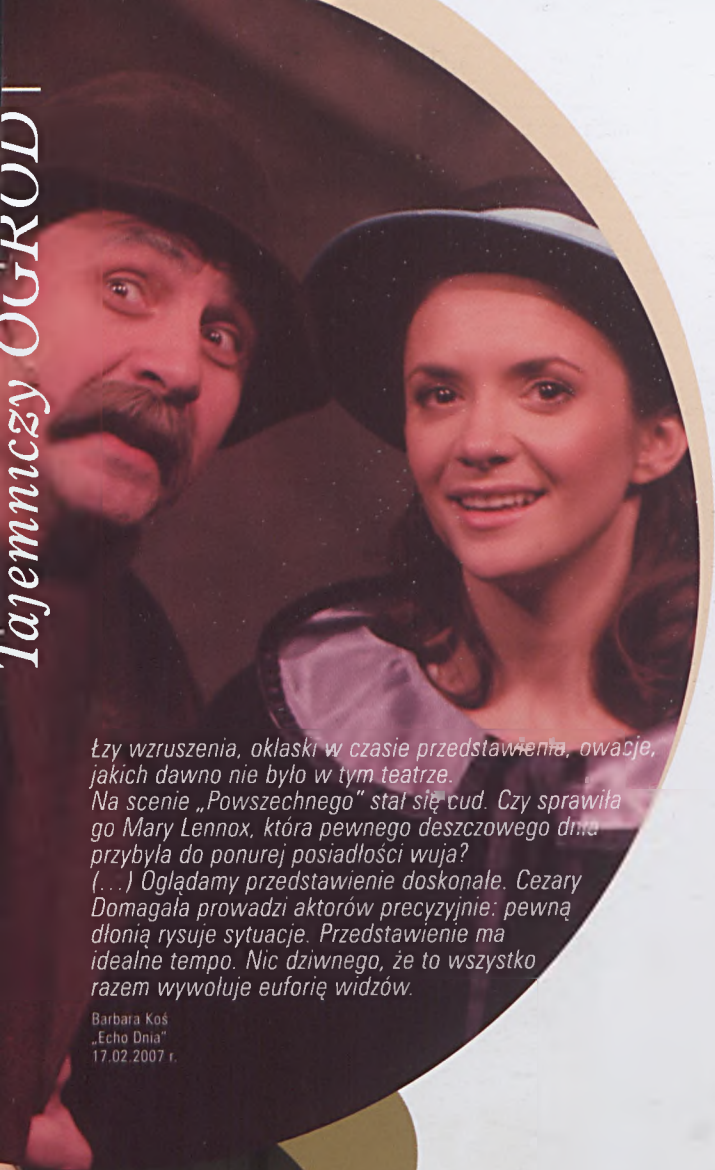

foto: K. Strudziński

Jeden z największych hitów w historii musicalu. Pogodna, dowcipna, liryczna, pełna ciepła opowieść o świecie, którego już nie ma, o najważniejszych wartościach, przemijaniu. Świetne aktorstwo, imponująca scenografia, brawurowa choreografia, 150 kostiumów, 40 wykonawców. A nade wszystko piękna muzyka z takimi przebojami jak „Gdybym był bogaczem” czy wzruszającym „To świt, to zmrok”.

czas trwania: 180 min. (1 przerwa)

Łzy wzruszenia, oklaski w czasie przedstawienia, owacje, jakich dawno nie było w tym teatrze.

Na scenie „Powszechnego” stał się cud. Czy sprawiła go Mary Lennox, która pewnego deszczowego dnia przybyła do ponurej posiadłości wuja?

(...) Oglądamy przedstawienie doskonale. Cezary Domagała prowadzi aktorów precyzyjnie: pewną dłonią rysuje sytuacje. Przedstawienie ma idealne tempo. Nic dziwnego, że to wszystko razem wywołuje euforię widzów.

Barbara Koś
„Echo Dnia”
17.02.2007 r.

Frances Hodgson Burnett

Tajemniczy OGRÓD

adaptacja i reżyseria Cezary Domagała

(The Secret Garden)

scenografia Jerzy Rudzki

muzyka Tomasz Bajerski

choreografia Tomasz Tworowski

obsada Danuta Dolecka, Monika Łada-Biełkowska (gościnnie)

/Kamila Boruta (gościnnie), Patrycja Zywert, Wojciech Ługowski

Krzysztof Prałat, Jarosław Rabenda, Wojciech Wachuda

Nostalgiczna opowieść o przyjaźni, która potrafi odmienić smutną rzeczywistość i przywrócić radość życia.

Mary Lennox po śmierci rodziców trafia pod opiekę wuja Archibalda. Dziewczynka wyczuwa w domu swego opiekuna mroczną, skrywaną tajemnicę. W końcu postanawia sama dowiedzieć się, co ukrywają przed nią domownicy...

Pełne wdzięku, barwne widowisko muzyczne dla całej rodziny.

ak

czas trwania: 130 min. (1 przerwa)

Z przedstawienia "Wujaszka Wania" niewątpliwie pozostaje bardzo dobre wrażenie aktorstwa. Sieriebriakow w wykonaniu Zdzisława Wardejna to esencja kabotynizmu wymieszana z egoizmem. Kilka scen z jego udziałem pozostanie w pamięci.

(...) Linas Zaikauskas bezbłędnie wykorzystał umiejętności aktorskie zespołu, co zaowocowało trzymającym w skupieniu i napięciu przedstawieniem. (...) Otrzymałiśmy dzieło sceniczne, którego walory artystyczne należy ocenić dość wysoko, a zasługi w tym największe mają aktorzy. Gratuluję całemu zespołowi!

Zbigniew Wieczorek
"Gazeta Wyborcza" Radom
4.03.2010 r.

Bohaterowie radomskiego spektaklu to ludzie zagubieni, nieumiejący nadać swojemu życiu sensu, tęskniący za czymś nieokreślonym, niezdolni do kochania. Wierzą, że prawdziwe, wspaniałe życie jest gdzieś indziej, ale nie potrafią po nie sięgnąć. Uwięzieni na prowincji stają się coraz bardziej odrętwiali, bo pozbawieni miłości.

(...) Radomski "Wujaszek Wania" to teatr (...), który daje aktorom możliwość stworzenia ciekawych i poruszających ról.

Najmocniej w pamięci pozostają dwie główne role kobiece: Honoraty Witańskiej i Agnieszki Wilkosz.

Agata Jastrzebska
Teatrnia Radom
13.04.2010 r.

Antoni Czechow

Wujaszek Wania

(Diadla Wania)

przekład Artur Sandauer
reżyseria Linas Matius Zaikauskas
scenografia Bożena Kostrzewska
kostiumy Margarita Misjukova
obsada Danuta Dolecka, Iwona Pieniążek, Agnieszka Wilkosz
Honorata Witańska (gościnnie), Stanisław Biczysko (gościnnie)
Michał Górski, Wojciech Ługowski, Piotr Kondrat, Jarosław Rabenda
Zdzisław Wardejn (gościnnie)

Do majątku ziemskiego na gluchej prowincji niespodziewanie przyjeżdża profesor Sieriebriakow wraz ze swą młodą, świeżo poślubioną żoną Heleną. Przybycie właściciela dworku burzy bezpieczną rutynę codziennych obowiązków jego mieszkańców – córki naukowca Soni, jej wujka Iwana Wojnickiego, babki Marii...

Każdy z domowników, żyjąc z dnia na dzień w swoim małym zamkniętym świecie, żywi się mrzonkami i czeka na cudowną odmianę losu, która da mu upragnione szczęście. Czy te marzenia się ziszczą?

Melancholijny spektakl o niespełnionej miłości, lęku przed nieznanym, tęsknocie za nieokreślonym i przesyconym upartą nadzieją czekaniu na to, co przyniesie niepewne jutro...

W roli Profesora znakomity aktor teatralny i filmowy, Zdzisław Wardejn.

Fred Apke

Zimny prysznic

(Kalte Duschen)

przekład Marta Klubowicz
 reżyseria Fred Apke
 scenografia Wojciech Stefaniak
 kostiumy Hanna Sibilski
 obsada Marta Klubowicz, Ewa Trochim
 Piotr Cyrwus, Jarosław Rabenda, Marcin Rójt

Postaci grane przez Cyrwusa i Klubowicz bywają śmieszne, ale nie ma w tym niczego ujmującego. Reżyser i aktorzy świadomie pozbawiają bohaterów "Zimnego prysznic" komediowego wdzięku. Cyrwus z absurdalną blond fryzurą podkreśla rozmemłanie i małostkowość swego bohatera. Klubowicz zaś tworzy przekonujący portret kobiety decydującej się na podwójne życie. W celowo przerysowanych rolach towarzyszą im: Ewa Trochim i Jarosław Rabenda. Najbardziej podobała mi się Trochim. W roli pełnej energii seksoholiczki jest brawurowa.

Sztuka Apkego to komedia daleka od stereotypów. Wywołuje śmiech, ale i poczucie winy. Bo śmiejemy się z postaci, które rzadko zasługują na współczucie. (...) Tak czy inaczej "Zimny prysznic" bywa orzeźwiający. Rachunek wypada na plus.»

Jacek Wakar
 „Dziennik” dodatek - Kultura
 26.09.2008 r.

Czego najbardziej brakuje do szczęścia specjalistce od rozwiązywania małżeńskich problemów? Oczywiście... udanego związku.

„Zimny prysznic” to błyskotliwa i dowcipna komedia na temat małżeństwa, z której dowiedzie się Państwo, m.in. czego nie zaleca się wozić w walizkach podczas podróży z żoną, jak nie należy prowadzić telefonicznych rozmów z kochanką i na czym polega małżeńska sielanka telefonistki i pirotechnika. Nie znajdziecie tu Państwo patentów na rozwiązywanie małżeńskich kryzysów, ale ten „Zimny prysznic” przyda się każdemu z Was. Życzymy dobrej zabawy!

ak

Spektakl przygotowany w kooperacji z Teatrem Komedia w Warszawie.

czas trwania: 120 min.
 (1 przerwa)

REPERTUAR 2010

/scena
kameralna

2084
Król Edyp
Królowe Brytanii
Mój boski rozwód
Ostatnia noc Sokratesa
Pamiętnik narkomanki
Wszystko o kobietach

HIT: „2084”

Michał Siegoczyński z totalitarnego świata Orwellowskiego „Roku 1984” wydobywa to, co najbardziej przerażające: „To nie my, to nasze uczucia są skazane”.

Spektakl ciągnie się jakby za długo, nie może się skończyć, po każdym wygaszeniu światła próbuje potoczyć się jeszcze parę kwestii i scen dalej. Za długi? Zbyt sentymentalny? Naiwny? O miłości.

Joanna Derkaczew poleca
„Gazeta Wyborcza” - Wysokie obcasy
14.03.2009 r.

Lubię leniwe tempo, niespieszny rytm, lekkość i intensywność spektakli Michała Siegoczyńskiego. Lubię klimat „2084” (...) „2084” jest powrotem do skrajnej scenicznej intymności. Jest dwoje ludzi - Ona i On. Z rosnącym podziwem patrzyłem na aktorów, ich budowaną na scenie relację, rodzaj wzajemnego przyciągania, szczerego chyba kontaktu. Krzysztof Prałat ma w sobie kanciastość chłopaka, który wpieryw pragnie zdobyć dziewczynę, a potem nieświadomie, a może i świadomie ją rani. Aleksandra Bednarz ma w sobie czułość, naturalność i nieokresanie. Ma coś rzadkiego u scenicznych debiutantek - wycucie ciała i odwagę. W polskim teatrze pojawił się ktoś, od kogo trudno oderwać wzrok.

Jacek Wakar
„Dziennik” nr 49 - Kultura
27.02.2009 r.

„2084” to skromna, przemyślana opowieść o autodestrukcyjnym potencjale miłości. O dwojgu idealnie przeciętnych młodych (...). Ale ci tak nam podobni zakochani od pierwszych chwil zdają się zainfekowani wirusem entropii: ich miłość jest podejrzliwa, kompleksarska, samolubna, coraz gwałtowniej raniąca, osiągająca w apogeum stan nieomal niekontrolowanego sadyzmu. O czym Michał Siegoczyński opowiada w ciepłych, odrealniających światłach i łagodnych tonach muzyki, czule - ale bez cienia litości!

Jacek Sieradzki
„Przekrój” nr 11/09
19.03.2009 r.

Michał Siegoczyński 2084

inspirowany „1984” George'a Orwella

reżyseria Michał Siegoczyński
scenografia Marta Dąbrowska

muzyka Michał Jacaszek

reżyseria światła Piotr Rybkowski

obsada Aleksandra Bednarz (gościnnie), Krzysztof Prałat

Przedstawienie uhonorowane nagrodami za reżyserię i kreacje aktorskie w XV Konkursie na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej.

Spektakl zrealizowany w Teatrze Powszechnym im. J. Kochanowskiego, współfinansowany przez Teatr Na Woli w Warszawie.

Ona i On. Kiedyś bardzo się kochali. Dziś nic już do siebie nie czują. To jedna z ostatnich scen „1984” Orwella, która stała się inspiracją i punktem wyjścia do naszego spektaklu. W „1984” złodziejem miłości jest system totalitarny, co zatem zabiera nam ją dzisiaj, we współczesnym świecie? Co powoduje, że w miejsce żaru pojawia się pustka? Czy miłość, którą oglądamy na ekranie kina, jest możliwa do spełnienia w codziennym życiu? Bohaterowie „2084” to para, która podejmuje dyskusję na temat miłości, wierząc, że uda jej się odnaleźć odpowiedź na postawione wyżej pytania.

czas trwania: 70 min. (bez przerwy)

Przemysław Wojcieszek

KRÓLOWE BRYTANII

reżyseria Przemysław Wojcieszek
 scenografia Małgorzata Bulanda
 światło Kuba Kijowski
 animacje Krzysztof Ostrowski
 obsada: Aleksandra Bednarz (gościennie), Ewa Trochim
 Małgorzata Zawadzka (gościennie), Agnieszka Wilkosz
 Iwona Pieniążek, Piotr Kondrat, Wojciech Wachuda
 Janusz Łagodziński, Krzysztof Czeczot (gościennie)

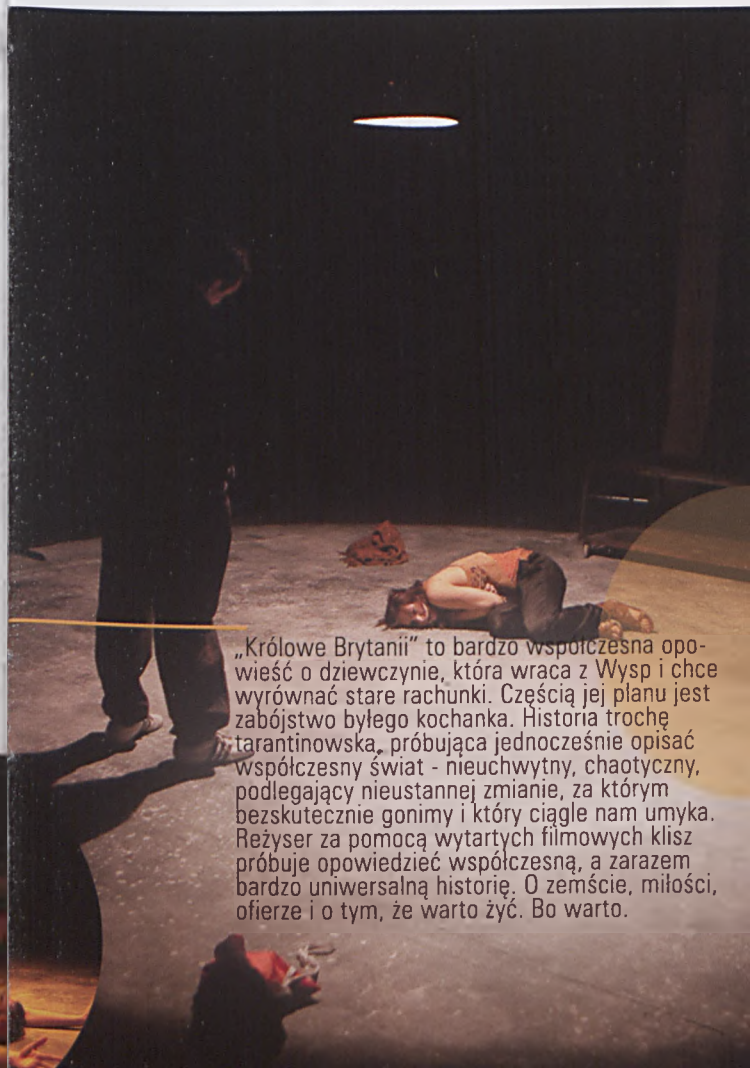
"Królowe Brytanii"
 to rzecz żywa,
 zwarta, wypełniona
 szczerymi emocjami.
 Kawalek życia złapany
 w reporterskim skrócie. (...) Ogląda się to znakomicie, tym
 bardziej że wszyscy aktorzy
 świetnie odnajdują się w reali-
 stycznej konwencji opowiadania.
 Chwilami zdaje się wręcz, jakby
 chropawy, pełen wulgaryzmów
 język Wojcieszka był ich naturalną
 mową. To prawdziwe osiągnięcie
 radomskiego zespołu.
 Przedstawienie Wojcieszka jest,
 co się zowie, odważne. (...)
 Skończone i prowokacyjne
 widowisko. Nie wiem, czy
 radomska publiczność jest
 już gotowa na "Królowe
 Brytanii". Mam nadzieję,
 że tak.

Jacek Wąkar
 "Dziennik Gazeta Prawna"
 - dodatek Kultura
 30.04.2010 r.

"Królowe Brytanii" to spektakl na "tu i teraz". To spektakl-reportaż, spektakl-diagnoza. Przebijający ze sceny pesymizm reżyser raz po raz rozbija poprzez zabawne, komediowe epizody. Zaś filmowa narracja spektaklu w połączeniu z groteską przywodzi na myśl świetne kino Quentina Tarantino. Dlatego też spektakl Wojcieszka przez swoją nowatorską, atrakcyjną formę oraz poruszaną tematykę staje się mocnym punktem w repertuarze radomskiego teatru. Świetne zespołowe aktorstwo, wyborna muzyka oraz nowoczesna scenografia Małgorzaty Bulandy nie pozwolą "Królowym Brytanii" zbyt szybko opuścić Radomia. I dobrze.

Paulina Borek-Ofiara
 Teatrnia Radom
 9.09.2010 r.

czas trwania: 80 min.

„Królowe Brytanii” to bardzo współczesna opowieść o dziewczynie, która wraca z Wysp i chce wyrównać stare rachunki. Częścią jej planu jest zabójstwo byłego kochanka. Historia trochę tarantinowska, próbująca jednocześnie opisać współczesny świat - nieuchwytny, chaotyczny, podlegający nieustannej zmianie, za którym bezskutecznie gonimy i który ciągle nam umyka. Reżyser za pomocą wyartych filmowych klisz próbuje opowiedzieć współczesną, a zarazem bardzo uniwersalną historię. O zemście, miłości, ofierze i o tym, że warto żyć. Bo warto.

Geraldine Aron

mój b0ski ROZWÓD

(My Brilliant Divorce)

przekład Anna Wołek, Krystyna Podleska
 reżyseria Zbigniew Rybka
 scenografia Iza Toroniewicz
 światła Olaf Tryzna
 opracowanie muzyczne Krzysztof Pralut
 w roli Angeli Izabela Brejtkop-Frączek

Czy życie po rozstaniu może mieć barwy i pełnię? Jak walczyć z samotnością i nieuchronnym wpływem praw grawitacji na pewne części ciała? Na te i inne pytania znajdziecie Państwo odpowiedź w zabawnej sztuce o życiu po rozwodzie.

"Mój boski rozwód" to utkana z zaskakujących sytuacji, śmiesznych tekstów i wzruszających momentów historia Angeli, sympatycznej kobiety w średnim wieku, która nagle po latach spokojnego, ułożonego życia musi zmierzyć się z całkowicie nową dla siebie sytuacją - odejściem męża.

Sztuka skrzęca się dowcipnymi spostrzeżeniami na temat relacji damsko-męskich, przyjaźni i zazdrości, miłości i seksu. Pełna humoru, ciepła i życiowej mądrości opowieść o przemijaniu i radości życia, o tęsknotach i lękach, które - od wieków przypisywane kobietom - może wcale nie są wyłącznie kobiece?...

ak

czas trwania: 100 min.

Niewesoła opowiadka o kobiecie w sile wieku porzuconej przez męża kończy się happy endem, a napisano ją tak, że na widowni często rozlega się śmiech. Oczywiście dzięki twórcom spektaklu. Izabela Brejtkop-Frączek w roli Angeli jest świetna: bywa wzruszająca, zabawna, sarkastyczna. Nie krzyczy, nie biega niepotrzebnie po scenie i w dodatku ileż w tej kobiecie seksapilu! Przy czym udanie wcieli się w kilka postaci, co bez dobrego opanowania warsztatu aktorskiego jest niemożliwe. Trwający prawie sto minut spektakl ma dobre tempo i ani przez moment nie nuży. Czegoż chcieć więcej? Polecam

Krystyna Kaszińska
 „Miesięcznik Prowincjonalny” nr 3/2010

fot. K. Strudziński

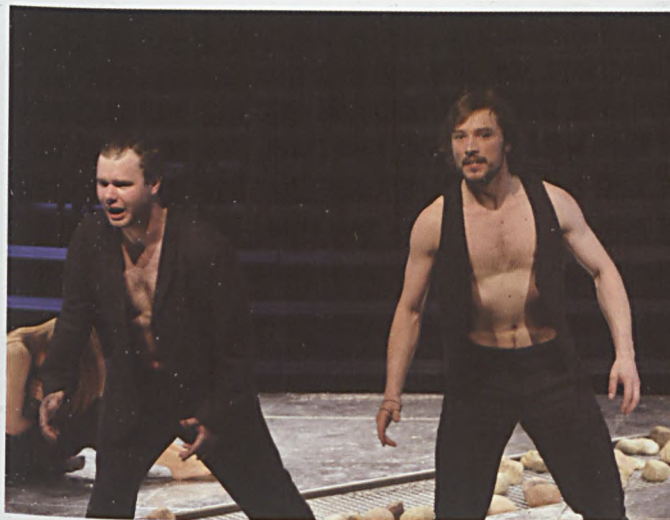

Sofokles

KRÓL EDYP

(Oedipus Rex)

przekład Marcin Sosnowski
 opracowanie tekstu Zbigniew Rybka
 reżyseria Bartłomiej Wyszomirski
 scenografia Iza Toroniewicz
 obsada Honorata Witańska (gościnnie), Krzysztof Chudzicki
 Juliusz M. Kubiak (gościnnie), Krzysztof Pralat
 Maciej Zacharzewski

Niebanalne i intrygujące odczytanie klasycznego dramatu. Dynamiczne, energetyczne przedstawienie, w którym historia Edypa opowiedziana jest współczesnym, bliskim nam językiem, bez antycznego koturnu i patosu. Spektakl o poznaniu natury ludzkiej, o sensie cierpienia i jego oczyszczającej sile. W przedstawieniu próbujemy odnaleźć odpowiedź na pytanie, czym jest władza, jak można jej użyć, jak łatwo jej ulec i jak wielką niszczycielską może mieć moc, gdy znajdzie się w niepowołanych rękach.

ak

czas trwania: 80 min. (bez przerwy)

KRÓL EDYP

Cieszę się z wyników pracy zespołu pod kierunkiem Bartłomieja Wyszomirskiego.

Z tygła repertuaru teatralnego tym razem wyciągnięto Sofoklesa najklasycyjnieszczą z klasycznych sztuk, która przemówiła do nas w nowym tłumaczeniu Marcina Sosnowskiego.

(...) Reżyser i scenografka Iza Toroniewicz dołożyli starań, aby wydobyć z dzieła Sofoklesa samą esencję ludzkiego dramatu. Manifestacyjnie skupili uwagę odbiorcy na relacjach międzyludzkich - oczyściwszy scenę ze zbędnych elementów wyeksponowali tylko kamienistą drogę, na której i wokół której toczy się akcja. Jedynie maski kierują naszą uwagę na starożytną tradycję wystawiania tragedii, wszystko inne jest podporządkowane minimalistycznej konwencji teatru ubogiego.

(...) Jeżeli w naszym teatrze odbywa się taka praca z aktorami, to należy pogratulować sobie świetnego początku zespołu Teatru Powszechnego.

Zbigniew Wieczorek
 „Gazeta Wyborcza” – Radom
 9.06.2009 r.

Sprawnie napisana, dowcipna przypowieśćka filozoficzna o życiu, w którym rzeczywistość łamie świetlane idee, a punkt widzenia zależy od miejsca siedzenia, stała się zaskakująco dobrym debiutem reżyserskim Jarosława Rabendy.

(...) Rola Sokratesa pasowała jak ulał do Włodzimierza Mancewicza, który oszczędną mimiką i gestem oraz intonacją frazy uwiarygodnił bohatera. Jarosław Rabenda, któremu należą się brawa za reżyserię, w roli Strażnika po raz kolejny (po „Hiobie”) przypomniał, że naprawdę zna warsztat sceniczny – oby tak dalej.

Krystyna Kasińska
„Miesięcznik Prowincjonalny” nr 1/2010

„Ostatnia noc Sokratesa” to mistrzowski pojedynek Włodzimierza Mancewicza i Jarosława Rabendy, weteranów radomskiej sceny. I jest remis. Jeśli dodać, że weteran Rabenda debiutuje także jako reżyser, remis jest tym bardziej chwalebny. Wybierając tę właśnie kameralną sztukę reżyser Rabenda trafił w dziesiątkę.

Barbara Koś
„Echo Dnia”
5.01.2010 r.

czas trwania 80 min. (bez przerwy)

fol. M. Strużński

Stefan Canew

OSTATNIA NOC SOKRATESA

(Poslednata noszt na Sokrat)

przekład Liliana Bardijewska
reżyseria Jarosław Rabenda
scenografia Bożena Kostrzewska
kostiumy Klara Kostrzewska
obsada Joanna Jędrejek, Włodzimierz Mancewicz
Jarosław Rabenda

Oskarżony o bezbożność i wywrotowe poglądy Sokrates spędza w więziennej celi ostatnią noc przed egzekucją. Towarzyszy mu Strażnik, który - zgodnie z wyrokiem - o świcie ma podać wielkiemu filozofowi truciznę. Pomiędzy mężczyznami wywiązuje się rozmowa - zrazu niewinna, z biegiem czasu coraz bardziej intrygująca i... niebezpieczna. Jak się zakończy to przedziwne spotkanie? Kto jeszcze pojawi się w więzieniu w ostatnią noc Sokratesa? Czy słynny grecki myśliciel pozostanie wierny swoim poglądom? Odpowiedzi na te pytania znajdziecie Państwo w inteligentnej, błyskotliwej, pełnej nagłych zmian nastroju i nieprzewidywalnych zwrotów akcji komedii filozoficznej „Ostatnia noc Sokratesa”.

Barbara Rosiek

PAMIĘTNIK NARKOMANKI

z piosenkami Edwarda Stachury

reżyseria Grzegorz Matysik
scenografia Bożena Kostrzewska
kostiumy Klara Kostrzewska
obsada Patrycja Zywert, Krzysztof Chudzicki

Mam 18 lat. 4 lata temu pierwszy raz zrobiono mi zastrzyk... I wszystko się zaczęło. 2 lata temu zawieziono mnie na pierwszy odwyk, później na drugi. Rodzice sądzą, że koszmar minął...

Spektakl jest opowieścią o dramatycznej walce z uzależnieniem, o życiu w cieniu śmierci, ale także o odwadze, sile i nadziei. Prawdziwe i bardzo osobiste, a momentami wręcz drastyczne wyznania bohaterki, przeplatane są pięknymi poetyckimi piosenkami Edwarda Stachury.

ak

czas trwania: 60 min (bez przerwy)

Spektakl porusza nas głęboko. Patrycja Zywert ani na moment nie przerysuje roli. Jej doznania, jej ból, jej rozpacz są autentyczne. Używa bardzo skromnych środków wyrazu. Pochyla się i z żywiołowej dziewczyny zmienia się w godną pożałowania narkomankę. Wstrząsająca jest scena, kiedy wymienia swoich nieżyjących już kolegów.

Barbara Kuś „Echo Dnia”
18.09.2008 r.

PAMIĘTNIK NARKOMANKI

foto: K. Studziński

Na scenie są tylko trzy aktorki, które wcielając się w 15 zupełnie innych bohaterek, opowiadają 5 różnych historii. Po to, by zakończyć całość wołaniem o miłość. Bo to ona jest najważniejsza.

Pełna życiowej klęski Nina i toksyczna Magda Izabeli Brejt-kop-Frączek, zastraszona Anita i zamrwiona niepowodzeniem córek matka Ewy Trochim i trzpiotowana, zdawałoby się, Jolka Agnieszki Wilkosz, odbierająca przyjaciółkę Magdzie - to aktorskie perełki.

Panie zbierają brawa wtedy, kiedy są malutkimi dziewczynkami. Zbierają brawa także w scenie finałowej, w której jako pensjonariuszki domu seniora, głoszą pochwałę miłości. Scena jest zresztą wspaniałą klamrą spinającą wszystkie pięć nowelek. Prócz doskonałej umiejętności szybkiej metamorfozy babskie trio urzeka także osobistym wdziękiem.

Przedstawienie ma szybkie tempo i dobrą konstrukcję - zmianę scen punktuje dynamiczna muzyka, a skromna lecz funkcjonalna scenografia pomaga w prędkich zmianach akcji. Warto z pewnością zobaczyć.

Barbara Koś
„Echo Dnia”
24.05.2009 r.

Miro Gavran

Wszystko o kobietach

(Sve o ženama)

przekład Anna Tuszyńska
reżyseria Krzysztof Olichwier
opieka artystyczna Zbigniew Rybka
scenografia Iza Toroniewicz
obsada Izabela Brejt-kop-Frączek, Ewa Trochim
Agnieszka Wilkosz

phot. K. Strużniński

„Wszystko o kobietach” to dowcipny i zaskakujący spektakl, w którym trzy aktorki brawurowo wcielają się w kilkanaście postaci: od sepleniących przedszkolaków po sędziwe damy z domu spokojnej starości. Wszystko po to, by pokazać bogatą, złożoną, różnorodną i intrygującą przestrzeń kobiecego świata, pełnego niedopowiedzeń i emocji, tajemnic i plotek, wzruszeń i fantastycznego humoru. I aby powiedzieć co nieco nie tylko... o kobietach.

ak

czas trwania: 80 min.

REPERTUAR 2010

scena
fraszka

Agata Sowa

CZERWONY KAPTUREK

reżyseria Jacek Malinowski
scenografia Halina Zalewska-Słobodzianek
muzyka Bogdan Szczepański
obsada Magdalena Pawelec, Magdalena
Witczak, Przemysław Bosek, Robert
Mazurek, Krzysztof Parda

Któż nie zna opowieści o małej dziewczynce,
która wędrując przez las do chorej babci,
spotyka na swojej drodze groźnego wilka...
Klasyczna bajka w całkowicie nowej
wersji, opowiedzianej lekko, barwnie
i z humorem.

Jak Czerwony Kapturek poradzi sobie z wilkiem?
Czy straszny wilk musi być zły? Na te pytania
znajdziecie odpowiedź w najnowszym spektaklu
Sceny Fraszka.

*Po premierze „Czerwonego Kapturka” wypada śmiało
powiedzieć: jeśli w dalszym ciągu będą wystawiane
bajki na takim poziomie artystycznym, Scena Fraszka jest
skazana na sukces. (...) Trochę wstyd się przyznać, ale
dorośli mają tyle samo frajdy z tego spektaklu co dzieci.
Słowem: „Czerwony Kapturek” w radomskim Teatrze jest
obowiązkową pozycją dla dużych i małych. Spektakl można
również stosować jako antidotum na jesienną niepogodę,
bez skutków ubocznych.*

Monika Wycykal „Dziennik Teatralny” – Katowice, 28.09.2010 r.

REPERTUAR
2010/
scena
fraszka

Czerwony Kapturek
Kopciuszek

(...) Dzieci są surowymi i bezstronnymi krytykami "sztuk dla dzieci", a w tym wypadku blisko godzinne przedstawienie sądzą gromkimi brawami, nie zdając sobie pewnie sprawy z ciekawych rozwiązań artystycznych teatru lalkowego.

Cały młody zespół aktorski zasłużył na uznanie. (...) Prawdziwy kunszt reżyserki pokazał w tej miniaturze teatralnej Petr Nosálek, który wraz z Evą Farkasovą wyczarował intensywny, czarowny i funkcjonalny świat sceniczny.

Zbigniew Więczorek
"Gazeta Wyborcza" – Radom
6.06.2010 r.

Kopciuszek

fot. M. Strudziński

Marta Guśniowska

Kopciuszek

reżyseria Petr Nosálek
scenografia Eva Farkašová
muzyka Krzysztof Dzierma
obsada Magdalena Pawelec, Magdalena Witczak
Przemysław Bosek, Robert Mazurek, Krzysztof Parda

Nareszcie spełniło się jedno z moich największych dziecięcych marzeń teatralnych! Spektakl od samego początku zachwyca swoją stroną plastyczną. Jest barwnie, wesoło i trochę tajemniczo.

W pierwszej scenie - zniemacka, zza wielkich lusterek wyłonią się bohaterowie baśni. Ubrani w piękne, kolorowe stroje i z perukami na głowach od razu wciągną najmłodszą widownię do swojego baśniowego świata. Wystarczy urocza (wpadająca od razu w ucho) piosenka "Czary mary", by Wróżka niepostrzeżenie zaczarowała nie tylko dzieci.

"Kopciuszek" wystawiany na nowo powstałej scenie lalkowej zauroczył wszystkich - zarówno starszych, jak i młodszych. Teraz pora na kolejne premiery... Już się nie mogę doczekać!

Paulina Borek-Ofiara
Teatralia Radom
1.06.2010 r.

fot. M. Strudziński

PRYWATNA WYŻSZA SZKOŁA OCHRONY ŚRODOWISKA

26-600 Radom, ul. Zubrzyckiego 6

zaprasza na:

OCHRONA ŚRODOWISKA
studia I i II stopnia
studia podyplomowe
BEZPIECZEŃSTWO
I HIGIENA PRACY
studia I stopnia
studia podyplomowe
TURYSTYKA I REKREACJA
studia I stopnia
studia podyplomowe
LOGISTYKA
studia I stopnia
studia podyplomowe

www.pwsos.pl

Patroni medialni

Teatr Powszechny jest instytucją kulturalną Miasta Radomia

Zakład Gazowniczy Radom

jest jednym z sześciu oddziałów **Mazowieckiej Spółki Gazownictwa sp. z o.o.**, która pełni funkcję operatora gazowego systemu dystrybucyjnego. Spółka zarządza ponad 26 tysiącami kilometrów gazociągów wysokiego ciśnienia oraz przyłączy gazowych. Zasięgiem swojego działania obejmuje ok. 28% powierzchni Polski, tj. obszar województwa mazowieckiego, łódzkiego, podlaskiego oraz częściowo warmińsko-mazurskiego, lubuskiego i świętokrzyskiego. Głównym przedmiotem działalności Mazowieckiej Spółki Gazownictwa sp. z o.o. jest dystrybucja paliwa gazowego zarządzaną siecią gazociągów do 1,5 mln odbiorców.

Działalność Oddziału, tak jak działalność Mazowieckiej Spółki Gazownictwa sp. z o.o., skupia się wokół dystrybucji gazu, którą zapewnia stale rozbudowywana sieć gazociągów i przyłączy gazowych wysokiego, średniego i niskiego ciśnienia, na obszarze obejmującym następujące powiaty: radomski, kozienicki, zwoleński, lipski, starachowicki, skarżyski, szydłowiecki, przysuski, białobrzegi, grójcki, piaseczyński i rawski.

Jako samodzielna jednostka operacyjna, Oddział prowadzi działalność od 1 kwietnia 2007r., ale może poszczycić się bogatą tradycją – na terenie Radomia istnieje już od 1928 roku. Realizując zadania w obszarze dystrybucji zapewnia bezpieczeństwo i ciągłość dostaw, dążąc jednocześnie do stałego zwiększania ilości transportowanego gazu istniejącymi oraz nowo budowanymi sieciami. Obecnie ich długość wynosi ponad 3100 km, a przesyłane jest nimi blisko 155 mln. m³ gazu rocznie do ponad 93 tys. odbiorców.

Dane kontaktowe:

Oddział Zakład Gazowniczy Radom

ul. Gazowa 11/13, 26-600 Radom

Centrala tel. (48) 332 41 00; Sekretariat tel. (48) 332 43 33

Pogotowie Gazowe tel. 992

www.msgaz.pl

MAZOWIECKA
SPÓŁKA GAZOWNICTWA

A man in a dark suit is walking across a stage. In the foreground, a child wearing a white mask and a dark jacket is crouching. A dog is also visible in the foreground. The stage is lit with blue light, and the background shows the audience seating.

www•TEATR•radom•pl

kasa biletowa:
wt. - sob. w godz. 9.00-13.00 i 16.00-19.00
oraz w ndz. w godz. 16.00-19.00

przedaż biletów:
tel: 048 384 53 22, sms 604 56 64 06
e-mail: bilety@teatr.radom.pl

MegaBilet..

eBilet.pl

Teatr Radom